

In Memoriam Zr Maria Schoorlemmer

(Zoals voorgelezen door Zr Joanna Dekkers bij de uitvaart op vrijdagmiddag 26 januari 2024 in de kapel van het Wereldhuis te Boxtel)

Maria kwam uit een groot katholiek gezin met 6 jongens en 4 meiden in Heeten (gem. Raalte). Haar ouders hadden een boerenbedrijf met melkkoeien. Ze wist als oudste van het stel al vroeg van aanpakken. Hoe vaak heeft ze ons wel niet verteld hoe ze met die hele sliert kinderen, ook uit de buurt, naar school liep 's ochtends vroeg? Dan had ze de boterhammen al gesmeerd en de melk in flesjes gedaan. Ook leerde ze hen allemaal lopen. Ze wilde graag leren naaien op de naaimachine, maar haar moeder zei dat ze eerst maar eens moest leren melken. Maria kreeg van haar ouders een groot sociaal gevoel mee. In de oorlog waren er vele onderduikers op de boerderij en ook kwamen er veel mensen op voedseltocht langs, die eten meekregen en in het hooi mochten slapen. Haar vader was jarenlang wethouder voor de KVP en haar moeder was voorzitter van de boerinnenbond.

Maria moest eigenlijk naar de huishoudschool, maar dat wilde ze niet. Ze wilde naar Afrika, net zoals haar nicht Henriette Schoorlemmer, ook uit Heeten. Haar ouders zwichtten en Maria ging in 1951 naar het postulaat van de Witte Zusters in Maarn. In 1953 deed ze haar Eerste Professie en vertrok naar Algiers voor het Internationale Vormingsjaar, hier leerde ze Frans. Na het leren van Engels in Engeland, werd ze benoemd voor Tanzania. Ruim 10 jaar lang werkte ze op de missieposten van Kagondo, Tabora en Kigoma. Ze leidde vrouwenclubs, was verantwoordelijk voor huis en tuin, stuurde de werknemers van de diocesane boerderij aan en faciliteerde de kraamkliniek en het meisjeshostel. Ze leerde Swahili en Kinyamwesi. Later ging ze catechese geven aan twee middelbare scholen en aan de katholieke vrouwenbeweging, die net in opkomst was. Ze was inmiddels bijgeschoold in pastorale theologie in Gaba en deed een cursus in stedelijke sociale ontwikkeling op het

International Social Institute in Den Haag. 'Veel te veel theorie', zei ze hierover. Maria was nu eenmaal meer een doener dan een denker.

Hierna ging ze in de jaren '70 en '80 door met sociaal-pastoraal werk in Kigoma en Sumbawanga. Duizenden bomen heeft ze geplant samen met allerlei vrouwengroepen en met hulp van de Tanzaniaanse overheid. Op haar motor croste ze langs de dorpen om de emancipatie en economische zelfstandigheid van vrouwen te bevorderen. Door een zwaar motorongeluk was ze enige tijd uit de running, maar door toedoen van een lokale verpleger werd haar ernstig gewonde vinger gelukkig gered. Pas veel later kreeg ze een landrover van de MIVA en chauffeerde ze veel voor de Witte Paters naar 'de grote stad'.

In 1986 kwam ze terug naar Nederland voor missie-animatie vanuit de gemeenschap in Den Bosch. Tevens volgde ze een cursus bij Kontakt der Continenten over missie. Drie jaar later echter keerde ze alweer terug naar Tanzania. In Dar-es-Salaam ging ze in de grote stadsparochie pastoraal werk, roepingenapostolaat en catechese doen. Hier verspreidde ze tevens de waarschuwingsfolders van de Stichting Religieuzen tegen Vrouwenhandel (SRTV), die ze zelf in 4 talen had vertaald. Ook richtte ze zelfvoorzienende tuintjes in met georganiseerde vrouwengroepen.

Na haar definitieve terugkeer naar het moederhuis in Esch in 2002, werd ze vrijwilligster bij SRTV in Den Bosch. Na nog enige tijd in de gemeenschap van de Molenwiek in Boxtel te hebben gewoond, verhuisde Maria in 2007 naar Klooster Terhaghe in Eindhoven. Hier had ze een mooie tijd samen met haar medezusters en de Zrs van Liefde van Gent. Ze fietste veel samen met o.a. Zr Riek van Dijk en was verantwoordelijk voor de post. In 2020 moest ze door toenemende geheugenproblematiek verhuizen naar afd. Smaragd op het Wereldhuis. Gelukkig kon de rest van de Eindhovense gemeenschap ook meeverhuizen.

Maria's mentale en fysieke gezondheid ging de afgelopen jaren steeds meer achteruit. Ze was doodmoe en zei vaker en vaker: 'Ik kan niet meer...' Na een ongelukkige val op haar kamer, is ze een paar dagen later in alle rust overleden op 92-jarige leeftijd. Ze genoot van het zingen met Denise, bezoeken van haar medezusters en kon nog heel trots vertellen over de zorg voor haar broertjes en zusjes en het werk op de boerderij vroeger. Het Swahili was ze ook nog niet vergeten. Maria was een sterke onafhankelijke stoere en lieve vrouw, die heel wat werk heeft verstouwd, zowel in Afrika als in Nederland. Een echte doener die zich vol inzette met heel haar hart voor de vrouwen in Afrika en voor haar medezusters. We zijn dankbaar dat we vorig jaar nog samen met haar en haar familie haar 70-jarige Professiefest hebben mogen vieren in De Evenaar. Wonder boven wonder had ze een goede dag, zodat ze er zelf bij aanwezig kon zijn. Dag Maria, we zullen je missen. Rust zacht in de Eeuwige Vrede van de Heer. Amen.